

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница се издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шестъ мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спаноженіе-та трѣбва всякога да сѣ придѣланы и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ пощенскы тѣмбры (позволе), Нѣмскы, Прускы, Русскы и Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вѣшаватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 23 МАРТЪ 1878.

Брой 12.

“КАКВОТО ПОСѢ ЧЕЛОВѢКЪ ТОВА ЩЕ И ДА ПОЖЬНЕ.” (1)

1.

Когато четемъ горни-тъ думы, най-напрѣдъ ни дохожда на умъ-тъ земледѣлецъ-тъ сѣ житно-то си вѣтнице и сѣ сѣри-тъ си; но нѣма ли други сѣятели и жьтвари освѣнъ него? Когато влѣземъ въ училища-та си, какво намирамы въ тѣхъ? Сѣятели; всѣкой учитель повседневно посѣва сѣмена въ умове-тъ на ученицы-тъ си. Когато влѣземъ въ домове-тъ си, какво намирамы въ тѣхъ? Сѣятели; всѣка майка и всѣкой баща повседневно пуца въ сѣрдца-та на чада-та си нѣкой видъ сѣмена, които ще приносятъ плодъ много врѣме слѣдъ като тѣ си починажтъ отъ трудове-тъ си. Когато влѣземъ въ печатнищѣ-тъ, какво намирамы тамъ? Сѣятели; редакторъ-тъ на всѣкой вѣстникъ е сѣятель, който сѣе сѣме по всякъ-тъ държавѣ ко-сто ще даде плодове отъ нѣкакъвъ видъ.

Но само онѣзи ли, които учатъ писмено или устно и тѣй иматъ вліяніе върху умове-тъ на други-тъ, трѣбва да сѣ броятъ сѣятели? Не! всѣкой мѣжъ, всѣка жена и всѣко дѣте е сѣятель, защото всѣкой сѣ поведеніе-то си има вліяніе върху умове-тъ и сѣрдца-та на другари-тъ си и на познайници-тъ си. Богъ казва въ Слово-то си че никой человекъ не живѣе за себе си. Никой человекъ не е свѣршено отдѣленъ отъ подобны-тъ си; всѣкой е свързанъ чрѣзъ тѣни врески сѣ мнозина отъ подобны-тъ си, и, чрѣзъ примѣръ-тъ си, да ли той е добръ или лошъ, чрѣзъ думы-тъ си, да ли тѣ сѣ истинны и благи или лукавы и вредителны, той непрѣстанно сѣ сѣмена които сѣ врѣме ще даджъ жьтвъ добръ или злъ.

Трѣбва да забѣлѣжимъ още че всѣкой человекъ, колкото ниско и да е положеніе-то му и колкото малко и да сѣ притѣжаніе-та му, пакъ има единъ своѣ малкъ градинѣ — негово-то си сѣрдце — въ който той всѣкой день сѣе нѣкаквы сѣмена.

Истина е, прочее, че всѣкой человекъ и всѣко дружество отъ человекы — гражданско, образователно и цѣрковно — е сѣятель. Всѣкой отъ тѣхъ хвърля въ свѣтъ-тъ сѣме, което, когато изникне и даде плодъ, или ще растѣе или о-благороди други-тъ. Всѣкой человекъ непрѣменно съобщава на свѣтъ-тъ по нѣщо ко-сто свѣтъ-тъ приима и приевова.

Тѣй сѣщо можемъ да кажемъ че всякъ-тъ человекъ сѣ жьтвари. Всѣкой человекъ е починѣлъ вече да жьне, и той ще продължава тѣзи работѣ прѣзъ вѣчностъ-тъ. Нѣй всинца живѣемъ въ голѣмѣ-тъ нивѣ, свѣтъ-тъ; нейнѣ-тъ плодове — добри или зли, сладки или горчиви, спасителни или погубителни — сѣ нампратъ на всѣкъ нашъ стра-

нѣ; и отъ тѣзи плодове нѣй повседневно земамы и ядемъ, може бы отъ забра-ненно-то дѣрво или може бы отъ дѣрво-то на животъ-тъ.

Явно е че горѣприведены-тъ думы на апостолъ-тъ иматъ доста обширно значе-ніе. Може бы че нѣма никой двѣ други думы които да описватъ толкозъ напълно человекскы-тъ животъ, колкото думы-тъ *сѣ* и *жьне*. Дума-та *сѣ* означава всичко щото человекъ съобщава на свѣтъ-тъ, всичко ко-сто той хвърля ка-то сѣме въ общество-то. Дума-та *жьне* означава всичко ко-сто человекъ събира отъ свѣтъ-тъ, (отъ който негова-та душа съставя единъ часть), всичко ко-сто той приевова отъ общество-то.

Понеже това е тѣй, нѣй трѣбва да испитамы каквы сѣ законнѣ-тъ на които тѣзи всемирна система за сѣяніе и жьненіе е подчинена. Понеже всѣкой человекъ е и сѣятель и жьтваръ, и понеже да сѣе и да жьне съставя най-по-стояннѣ-тъ и най-важнѣ-тъ службѣ на животъ-тъ му, то всѣкой здравомыслящъ человекъ ще иска да издѣри каква е воля-та на Господаръ-тъ на жьтвъ-тъ, каквы сѣ начала-та които той е положи-лъ относительно до нежъ, и какви сѣ законнѣ-тъ по които той ще жъ управлява. Нѣй знаемъ че има законнѣ по ко-сто сѣяніе и жьтва ставатъ въ веществен-ный-тъ свѣтъ, и Богъ самъ нѣй увѣрѣва че сѣщо тѣй има законнѣ споредъ които трѣбва да става сѣяніе и жьтва въ ду-ховный-тъ свѣтъ. Богъ оцѣны увѣрѣва, че тѣзи законнѣ не сѣ произволни, но сѣ опрѣдѣлять, *първо*, отъ само-то естество на сѣме-то ко-сто сѣе, *второ*, отъ само-то естество на почвъ-тъ въ който сѣме-то сѣ посѣва, и *трето*, отъ отношенія-та които сѣществуватъ ме-жду сѣме-то и почвъ-тъ. Слѣдователно тѣ-зи законнѣ сѣ толкозъ неизмѣняеми кол-кото и естество-то на сѣме-то и на поч-въ-тъ, и сѣ толкозъ постоянни въ дѣй-ствія-та си колкото и воля-та на Създа-теля който е остановилъ тѣзи отноше-нія. Само негово-то милосѣрдно посрѣд-ствованіе и негова-та самодѣржна запо-вѣдъ можтъ да въспрѣжъ дѣйствованія-та на тѣзи законнѣ; и никой нѣма право да сѣ надѣва че Той ще посрѣдствува и въспре дѣйствованія-та на законнѣ-тъ ко-то той самъ е поставилъ, освѣнъ ако е общалъ да направи това; и даже и въ такъвъ случай, никой нѣма право да мысли че Той ще ги въспре по нѣкой другъ начинъ или въ по-голѣмъ размѣръ отъ колкото и както е общалъ.

Кои, прочее, сѣ законнѣ-тъ които Богъ е остановилъ и споредъ които сѣяніе и жьненіе всѣкога ставатъ? Тѣ сѣ малко по число и лесно сѣ разбирають, но дѣй-ствія-та имъ сѣ простиратъ на всѣкъ странѣ и слѣдствія-та имъ сѣ или спа-сителны или погубителны.

1. Не може да има никаква жьтва, безъ да е имало сѣяда. Всѣка жьтва

трѣбва да сѣ прѣдшествува отъ сѣяда, и само онова, ко-сто е было посѣяно, ще сѣ жьне.

2. Слѣдъ всѣкъ сѣяда ще има и жьтва. Онова ко-сто сѣ е посѣяло ще сѣ жьне.

3. Жьтва-та ще бѣде споредъ какво-то е было качество-то и количество-то на посѣяно-то сѣме. *Каквото* посѣе че-ловѣкъ, *това* ще и да пожьне. Качество-то на жьтвъ-тъ ще сѣ опрѣдѣли отъ качество-то на сѣме-то, ко-сто е посѣя-но. Тѣй сѣщо и количество-то на жьт-въ-тъ ще сѣ опрѣдѣли отъ количество-то на сѣме-то ко-сто е было посѣяно. Който сѣе оскудно, оскудно ще и да пожьне; а който сѣе изобилно, изобил-но ще и да пожьне.

НѢКОЛКО ДУМЫ КЪМЪ НАСКЪР- БЕНЫ-ТЪ.

2.

Истинно Утѣшеніе.

Наскърбенъ ли си? Ако е тѣй вни-мавай да не сѣ ослабяшь на суетны и лошы утѣшенія. Много опасно е за насъ да сѣ надѣвамы на рокове които не държатъ водѣ. Помни че мнозина ще тя покушаватъ да гледашь кѣмъ суетны источники за утѣшеніе, и пази сѣ да не ги слушаешь. Когато Израилѣ-ни-тъ чрѣзъ грѣхове-тъ си докарахъ върху себе си Божіи-тъ сѣдбы въ видѣ на войны, тѣ не сѣ смирихъ подъ дѣр-жавнѣ-тъ рѣжъ Божіи и не искахъ отъ Бога — тѣхный-тъ царъ — да ги освободи отъ непріятелнѣ-тъ имъ, но бѣ-хъ наклонни да отидѣтъ за помощъ въ Ассиріи и въ Египетъ. Сѣ тѣзи по-стѣпки и наклонности тѣ не само не приежъ помощъ и утѣшеніе, но прило-жихъ на себе си и новы злострданія.

Всѣкога и всѣждѣ сѣ намиратъ сла-боумни или зли человекы които сѣ го-тови да даватъ такыва сѣвѣты които не можтъ да сѣ слѣдватъ безъ опас-ность. Тѣ може бы да не даватъ тол-козъ глупавы и грѣшны сѣвѣты каквыто Іовова-та жена даваше на наскърбены-тъ си мѣжъ (Іов. 2; 9); но пакъ може да не сѣ по-малко опасни отъ тѣхъ. Каквото ны води да мыслимъ че грѣхъ-тъ е малка работа, или да роптаемъ противъ Бога; каквото ны води да сѣ надѣвамы на своѣ-тъ си мѣдрость, или да сѣ подигравамы сѣ Божіи-тъ нака-занія, то е грѣшно, и въ такова пѣщо нѣма истинно и трайно утѣшеніе. Нѣй не можемъ да сѣ ослабявамы безопасно на нищо друго освѣнъ на Всемогущаго.

Що, прочее, трѣбва да правятъ на-скърбены-тъ?

1. Ако скърби-тъ ти сѣ такыва щото да може человекеско съчувствіе или да ги намали или да ги вдигне, търси по-мощъ отъ благи и съчувствителны Хри-стіаны. Естествено и законно е да по-стѣживаы тѣй. Іовъ, ако и да бѣше ве-ликъ человекъ и искрено вѣрѣваше въ

Бога, извика кѣмъ пріятелнѣ-тъ си: “Помилуйте мя, помилуйте мя, выи прі-ятелнѣ мои; защото рѣжа Божіи сѣ до-прѣ до мене.” По-напрѣдъ той бѣ ка-залъ че наскърбены-тъ трѣбва да сѣ съ-жаляватъ отъ пріятелнѣ-тъ си. Павелъ, усѣрдный-тъ апостолъ, ни казва колко го утѣшавали и насѣрдчавали съчув-ствіе-то и посѣщеніе-то на пріятелнѣ-тъ му. Даже и Господъ Іисусъ искаше съчув-ствіе-то на ученицы-тъ си когато бѣше въ градинѣ-тъ. Любовь-та на Христіа-ны-тъ често бѣва лѣковита.

2. Но нѣй имамы нуждѣ и за боже-ственно съчувствіе — за съжаленіе-то на самаго Бога. Това съчувствіе Божіе ни сѣ общава и въ Вѣтхый и въ Новый Заветъ, и сѣ явѣва по много начинны а особенно чрѣзъ Іисуса Христа. Про-рокъ Ісаіа казва: “Въ венчкы-тъ имъ скърби скърбѣше, и ангелъ-тъ на при-сѣтствіе-то му ги избави; сѣ любовь-тъ си и сѣ милосѣрдіе-то си той ги некупи, и дигѣ ги, и носи ги въ всич-кы-тъ древни дни.” Ис. 63; 9. Новый-тъ Заветъ тѣй сѣщо ны увѣрѣва за Бо-жіе-то съчувствіе сѣ наскърбены-тъ: “Защото нѣмамы първоосвященникъ кой-то да не може да пострада сѣ насъ въ наши-тъ немощи; но който освѣнъ грѣхъ, искушенъ бы подобно намъ всѣ-какъ.” Евр. 4; 15.

3. Всѣкога е мѣдро да възлагамы грѣхы-тъ си и скърби-тъ си на Всесил-наго Бога. Той е по-силенъ отъ чело-вѣкъ, и може да избавя отъ всѣкъ о-пасность и отъ всѣкъ скърбъ. Псалмо-пѣвецъ-тъ казва: “Възложи на Господа товаръ-тъ си, и той ще тя подпре: не ще попусти никога да сѣ поклати пра-ведный-тъ,” Псал. 55; 22.

4. Христіани-тъ трѣбва да помнятъ че колкото повече сѣ посѣвѣвамы чрѣзъ страданія и скърби толкова повече ще сѣ утѣшавамы и успокоявамы даже и въ тѣзи свѣтъ. Ап. Павелъ казва: “За-щото както сѣ прѣумножаватъ въ насъ страданія-та Христовы, така чрѣзъ Хри-ста сѣ прѣумножава и утѣшеніе-то на-ше.” 2 Кор. 1; 5. Тѣзи апостолъ тол-козъ обычае Спаситель-тъ щото едно отъ най-горѣшны-тъ му желанія бѣше: “Да познаѣ него, и силѣ-тъ на него-вы-тъ страданія, съобразяванъ сѣ него-вѣ-тъ смѣрътъ.” Филип. 3; 10.

5. Чрѣзъ скърби-тъ Богъ не само ны прави по-опытны, но ны приспособѣва да бѣдемъ по-пользователи на други-тъ. Той ны утѣшава въ всѣкъ нашъ скърбъ, за да можемъ и нѣй да утѣша-вамы тѣзи които сѣ намиратъ въ всѣкъ скърбъ, сѣ утѣшеніе-то сѣ ко-сто нѣй сами сѣмы утѣшавани отъ Бога.” 2 Кор. 1; 4.

6. Тѣзи страданія и скърби сѣ на-значены да приготвятъ пѣтъ-тъ за вели-къ радость на послѣдно врѣме. Чада-та Божіи знаехъ това хылядо години прѣ-ди Христово-то рожденіе. Псалмопѣ-вецъ-тъ казва: “Ты който си ми пока-

заль много и тежки притѣненія, пакъ ще ми съживишь. Ще нарастишь величїе-то ми; ей, ще ся върнеш и ще ми утѣишь." Псал. 71; 20.

7. На небе-то нѣма святїя, ако той да е былъ и мѣченикъ, който нека сега дано да сѣ были страданїя-та му и скърби-тъ му на земѣ-тъ по-малко отъ колкото сѣ были. Истина е че мученици-тъ носятъ славни вѣнцы. Вижде Откр. 7; 9—17. 14; 1—5.

Проходѣ-тъ между сърдце-то ни и уста-та ни е много късь. Отъ изобилїе-то на сърдце-то говорятъ уста-та. Думи-тъ на уста-та ни отражаватъ състояніе-то на сърдце-то ни. Когато чепѣ-тъ на единъ кацѣ ся отвори, онова коесто истича изъ неїж е течность-та която е въ неїж. Онова, коесто показва какъвъ е характеръ-тъ ни и опрѣдѣлява сѣдѣ-бѣ-тъ ни, сѣ думи-тъ ни. Великий-тъ учитель казва: "Отъ думи-тъ си ще ся оправдаешъ, и отъ думи-тъ си ще ся осѣдишь." И тѣй, ако въ сърдце-та ни прѣобладаватъ признателность за Божїи-тъ милость и упованїе въ неговѣ-тъ вѣрность, нѣй ще изразявамы това съ думи-тъ си и съ поведѣніе-то си.

НАУЧНА-ТА ТЕОРИЯ ЗА РАЗВИТИЕ (ЕВОЛЮЦИЯ).

(Прѣди нѣколко седмици, Г. Нюберн, професоръ на естественни-тъ науки въ Колумбекѣ-тъ коллегїи у Америкѣ, далъ въ Нью-Йоркѣ единъ сказкѣ върху разни-тъ теорїи за развитїе или еволюцїи. Слѣдъ като изложилъ вкратцѣ тѣзи теорїи, Г. Нюберн показалъ какво научни-тъ мѣжїе могли да ся научатъ до сега чрѣзъ изслѣдванїя-та си на земнѣ-тъ корѣ. Нѣй ще помѣстимъ въ Зорницѣ-тъ едно съкращенїе на тѣзи сказкѣ. Р. 3.)

1.

Толкова ся е писало и говорило за теорїи-тъ на развитїе отъ десетъ години насамъ, щото мѣжїе може единъ сказатель да изложи този прѣдмѣтъ все-странно само въ единъ рассказъ. Испытатели-тъ, които сѣ разисквали тѣзи теорїи, не сѣ съгласили помежду си върху неїж. Появили сѣ ся много партїи, които разглеждатъ теорїи-тъ отъ разни точки; и колкото повече їж разнекватъ толкова повече мнѣнїя-та нмъ различаватъ едно отъ друго. Повечето чловѣци сѣ партизани, и нищо не е толкова мѣжїе колкото да направимъ венчки-тъ чловѣци да мислятъ еднакво.

Относително до теорїи-тъ за развитїе нма четири главни партїи които ся борятъ една съ другѣ. Единъ отъ главни-тъ прѣдставители на първѣ-тъ партїи е Г. Дарвинъ. Име-то на този ученъ мѣжїе е свързано толкова тѣсно съ теорїи-тъ за развитїе, щото много чловѣци вѣрватъ че той е първыи който е изнамерилъ тѣзи теорїи. Това не е тѣй; но Г. Дарвинъ най-напрѣдъ наредилъ научни-тъ мнѣнїя по този прѣдмѣтъ въ единъ системѣ и ясно їж изтълкувалъ. По негово-то мнѣнїе, всѣ-кы-тъ заплетены направи на нѣшны-тъ растенїя и животны сѣ произлѣзли отъ нѣкои първообразны просты органически зародиши. Тѣзи зародиши постепенно растѣтъ и възраждатъ другы, и до като порастѣтъ и ся развиѣтъ послѣднѣ-тъ, нѣкои различїя ся явяватъ въ тѣхъ. Съ другы думи, новородены тѣ растенїя и животны не приличатъ въ венчко на растенїя-та и животны-тъ отъ които сѣ ся родили. Нѣкои отъ тѣзи измѣненїя сѣ по-

благопрїятны за да може да расте и да ся развива животно-то или растенїе-то, но другы не сѣ толкова благопрїятны. Споредъ теорїи-тъ на Г. Дарвина, растенїя-та и животны-тъ, въ направѣ-тъ на които сѣ станѣли благопрїятны измѣненїя, биватъ по-приспособены да прѣживѣѣтъ; но опѣзи, въ устройство-то на които сѣ станѣли неблагопрїятны измѣненїя биватъ по-изложены на погубленїе. При това, тѣзи благопрїятны измѣненїя сѣ наследственны и прѣминувають у послѣдующи-тъ поколѣнїя, и отъ това дѣйствиѣ продѣлено прѣзъ много поясы пронекожда напрѣдѣчно-то развитїе на растенїя-та и животны-тъ. Да обяснимъ това съ думи-тъ на Г. Дарвина: Да кажемъ че въ единъ странѣ нма много зайци, и много кучета и вълци, и че послѣднѣ-тъ сѣ принудени да ловятъ първы-тъ за да ся прѣхранятъ; естествено слѣдва че опѣзи кучета и вълци, които тичатъ най-бърже, ще ловятъ най-много зайцы и ще могатъ най-добрѣ да ся хранятъ, а другы-тъ кучета и вълци не ще могатъ да ловятъ толкозъ и малко по малко ще измрѣтъ.

Колкото за първоначално-то пронекождѣніе на животѣ-тъ Г. Дарвинъ не казва нищо. Той и неговѣ-тъ послѣдователи прѣдполагатъ въ теорїи-тъ си че въ начало сѣ съществували живущи зародиши, но тѣ не знаѣтъ отъ дѣ и какъ сѣ ся родили тѣзи зародиши.

Водитель на вторѣ-тъ партїи е Г. Бастїанъ. Той отива още по-далечъ и казва че живущи-тъ зародиши сѣ ся развили отъ неорганически вещества, т. е. отъ безжизнены вещества. Привърженици-тъ на тѣзи теорїи ся наричатъ материалисти. Тѣ не ся съгласяватъ съ най-отличны-тъ животословцы, като Дарвина, Хаксли и др. които казватъ че нѣй не знаемъ друго за пронекождѣніе-то на животѣ-тъ освѣнъ че той пронекожда отъ живущи зародиши.

Водитель на третѣ-тъ партїи е Проф. Грей. Той приѣма че теорїи-та за развитїе е едно изясненїе на начинѣ-тъ по който нѣкоя неиспытана сила е произвела венчки-тъ явленїя на създанїе-то. Придржжници-тъ на това мнѣнїе казватъ че тѣ не намиратъ въ него нищо противно на съществованїе-то на Верховно Същество или на ученїя-та на Библиѣ-тъ.

Водитель на четвѣ-тъ партїи е Проф. Досежнъ, който отхвърля венчки-тъ теорїи за развитїе като противны и на Библиѣ-тъ и на истинскѣ-тъ наукѣ.

(Проф. Нюберн казва че намѣренїе-то му не было да говори за или противъ кой-да-е отъ горѣказаны-тъ теорїи, но само нахѣсо да прѣдстави на слушатели-тъ си какво може да ся научи отъ геологїи-тъ за този прѣдмѣтъ.)

СТАНЛЕЙ.

(Като вѣрвамы че читатели-тъ ни обычатъ да ся научатъ нѣщо повече за онзи сърдцатъ мѣжїе който ся осмѣли да прѣмине прѣзъ Африканскїи материкъ, нѣй ще кажемъ нѣщо за начинѣ-тъ по който той ся е обхождалъ съ туземни-тъ Африканцы. Въ прѣдпрїятїе-то си Станлей е былъ принуденъ да насме голѣмо число чловѣци отъ прїятельскы-тъ нему Африканскы племена да го съдружаватъ, за да носятъ тежкы-тъ товари отъ стоки които служили вмѣсто пары, да носятъ разглобены-тъ части на ладїи-тъ които сглобявали когато щѣли да прѣминуватъ по рѣкы

и езера, и да го бранятъ отъ нападенїя-та на неприятельскы-тъ племена. Той е былъ принуденъ да си оздрави колкото было възможно прїятельство-то на главатари-тъ на повече или по-малко благорасположены-тъ къмъ него племена. Въ венчки-тъ си сношенїя съ Африканцы-тъ Станлей показва голѣмо благоумїе, смѣлость и тѣрпѣливость).

Ако попытамы Г. Станлея какъ ся е обхождалъ съ туземцы-тъ, ще ни отгвори: "Азъ ся обхождамъ съ Африканецѣ-тъ като съ братѣ, като му дамъ по-напрѣдъ да разумѣе че азъ съмъ по-старый братъ. Африканецѣ-тъ е доста добръ чловѣкъ, и можъ да ви кажѣ че азъ го обычамъ тѣй сѣщо както Д-ръ Ливингстонъ го обычае; но трѣбва да му дадешъ по-напрѣдъ да разумѣе че той е длѣженъ да бѣде послушливъ, и тогава той ся покорява на драго сърдце. Чловѣческа-та природа е всежду еднаква; и Африканецѣ-тъ съчувствува и обыча, мрази и ненавижда, гордѣе ся тѣй сѣщо както бѣлый чловѣкъ. За да ви дамъ единъ примѣръ, нека ви кажѣ нѣщо за одного отъ монѣ-тъ пазители. Той бѣше прочутъ по своѣ-тъ злосторства. Негово-то нме произвождаше ужасъ и трепетъ въ Занзибарѣ, и той ся хвалеше че бѣ убилъ осмь души отъ своѣ-тъ дружинѣ безъ да смѣта другы по-малкы расправы. Щомъ влѣзе въ службѣ-тъ ми този чловѣкъ си скропѣлъ единъ планъ да краде отъ мене. Азъ веднага ся извѣстїхъ за намѣренїе-то му и му говорїхъ серїозно. Казахъ му че ся научихъ за кроежи-тъ му потѣнко, че о-ко-то ми виждаше вседѣ, и че можехъ да го накажѣ. Тѣй го оплашихъ, и послѣ го опростїхъ. За единъ годнижъ той ся виждаше че бѣ забравилъ кривы-тъ си пѣтица, по не щѣшъ ли, навѣкъ-тъ му надви и той пакъ прѣгрѣши. Този пакъ азъ го наказахъ, строго го наказахъ."

Какво му направихте? пытатъ съ любопытство онѣзи които желаѣтъ да узнаѣтъ какво Г. Станлей разбра съ строго наказанїе.

"Направихъ го," отговоря пѣтестественникъ-тъ, "да носи на-гѣрбѣ едно ковчеже коесто тежеше двадесетъ омы, нѣколко деня наредъ. Понеже той бѣше мѣжїе силенъ, тѣзи тежина не го сокруши тѣломъ, но духомъ тя го унижи. Никой Европеецъ не бы почувствовалъ тѣй дълбоко униженїе-то си колкото мой-тъ Занзибаринъ. Онзи който бѣше ужасъ въ Занзибарѣ, най-прочутый-тъ между Занзибарскы-тъ злосторници, онзи който бѣше подивилъ съ работы-тъ си самый-тъ начальникъ на Занзибары-тъ, станѣ като товарно животно. Никого не ще забравѣ какъ клонуваше онзи чловѣкъ като ся заденеше съ ковчеже-то посрѣдъ выкове-тъ и приемѣхы-тъ на другари-тъ му. Спѣше ли или бѣше буденъ, казваше той, омырно-то ковчежече все бѣше въ умѣ-тъ му. Слѣдъ като го направихъ да ся покае за нѣколко деня, азъ го освободихъ и нѣмахъ вече главоболїе съ него. Хора-та ми бѣхъ готови да сторятъ всечко за мене — да работятъ и да ся бѣѣтъ."

Освѣнъ това, Г. Станлей, като всекой Европеецъ рѣшенъ да проникне въ вѣтрѣшность-тъ на Африкѣ, е прѣдставлялъ въ себе си нѣщо непонятно за Африканскы-тъ туземцы. Чловѣци-тъ, бѣли или черни, мѣрятъ побужденїя-та на другы-тъ чрѣзъ своѣ-тъ побужденїя; и за това Африканцы-тъ не могатъ да разберѣтъ защо чловѣци като Д-ръ

Ливингстона и Г. Станлея оставятъ отъ чество-то си и излагатъ себе си на хѣляди трудности и опасности за да прѣдобыѣтъ малко славѣ или да направятъ добро на Африкѣ като їж отвѣрятъ на Европѣйцы-тъ. Г. Станлей нматъ не малко главоболїе за да убѣди прїятель си Мтеза, главатарѣ-тъ на едно Африканско племе, че той нѣматъ намѣренїе да завладѣе Африканскѣ земѣ. "Казахъ му и веднѣжъ и дваждъ" говори Г. Станлей, "че е глупаво да мисли че азъ желаѣ да завладѣѣ отечество-то му. Какво нмаше тамъ да мя блази? Пушки ли искахъ? Азъ нмахъ не самъ за себе си но и за него. Жены ли не кахъ? Имаше хѣляды хубавицы — черпооки, бѣлолики — въ мое-то отечество, а не като неговѣ-тъ черны робыни. Какы ли ищѣхъ? У насъ нѣй нмахы кѣщы высокы отъ земѣ-тъ до небе-то отъ море-то до звѣзды-тъ, а какво ищѣхъ да ми правятъ мене неговѣ-тъ славеницы? Земѣ ли искахъ? Мое-то отечество бѣше толкова пространно колкото Мтеза не можеше да си въобрази; тамъ слѣнце-то исхождаше изъ едно голѣмо море, въ сравненїе съ коесто Африканскы-тъ езера бѣхъ малкы баричкы. Не мислѣхъ че Мтеза отпървенъ вѣрваше нѣщо отъ венчко що му казахъ. Подобно на единъ новѣ въ дипломатїи-тъ политикъ, той мислеше че венчко що му дрънкахъ бѣше за да го измамѣ. Мтеза, както венчки-тъ му съотечественницы, не прави нищо безъ дълги прѣговоры. Ако некашъ да си купишь единъ конѣ трѣбватъ толкова трѣгови колкото сѣ нужди за да ся въздигне една нова Европѣйска държава."

Малко по малко азъ дадохъ на Мтеза да разумѣе че желанїе-то ми не бѣше да завладѣѣ негово-то отечество, и отъ тогава той гледа на мене съ удивленїе. Той е добръ чловѣкъ, и съ разумность по-голѣмѣ отъ онѣзи койкто Европѣйцы-тъ въобще приписватъ на Африканскїи умѣ.

На 4-ый Юлїи въ Берлинѣ ще ся отвори едно Всепародно Изложенїе на хартїи и венчко що ся относѣ до тѣхъ, и ще трае до 19-ый Августъ. Въ Изложенїе-то ще ся прѣдставятъ суровы-тъ вещества отъ които ся правятъ хартїи, машины-тъ и орѣдїя-та съ които ся правятъ, всекакви видове хартїи, хартїи коесто ся употрѣбаватъ въ книгопечатанїе-то, печатаны книгы и другы нѣща коесто ся правятъ отъ хартїи и коесто ся относятъ до исторїи-тъ на хартїи-тъ. Нѣколко награды ще ся раздадѣтъ на онѣзи които прѣдставятъ въ изложенїе-то най-хубавы нѣща.

Въ Англіи паряходѣ-тъ по единъ желѣзницѣ прѣминувалъ по 75 мили на часъ; другъ единъ съ шестнадесетъ кола по 78 мили. Тѣзи е най-голѣма скорость съ койкто паряходи-тъ по нѣкои желѣзны пѣтица до сега сѣ могли да вървятъ.

Ледѣ. Прѣсмѣтѣли сѣ че въ Съединены-тъ Държавы у Америкѣ сѣ вложени въ купуванїе и продаванїе на ледѣ повече отъ 30,000,000 долари (6. медж.) Особни кораби натоварени съ ледѣ ся непрашатъ отъ Сѣвернѣ въ Южнѣ Америкѣ и въ Азїи. Европѣйскы-тъ народи си доставятъ ледѣ отъ Норвегїи. Толкова голѣма е станѣла търговїя-та съ ледѣ щото отъ нѣколко врѣме е почѣпѣлъ да ся обнародва единъ вѣстникъ подъ заглавїе "Вѣстникъ за леднѣ-тъ торговїи."

ПРѢДВАРИТЕЛЬНЫ УСЛОВІЯ ЗА МИРЪ.

(Сего обнародуемы само первъ-тъ половинъ на Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, а останжлж-тъ часть ще обнародуемы въ идущий-тъ брой на вѣстникъ-тъ. Понеже го прѣведомы отъ Европейскы вѣстницы ный не можамы да ся удостовѣримъ за много собствени имена които ся споменувать, по надѣямы ся че читатели-тъ ще могатъ да проумѣютъ повече-то. Р. 3.)

Членъ 1. За да ся турп край на безпрѣстаннъ-тъ борбы между Турціѣ и Черногорѣ, граница-та която дѣли двѣ-тъ страны ще ся исправи съобразно съ хартъ-тъ която придружава условія-та на договоръ-тъ по слѣдующий-тъ начинъ. Отъ планинж-тъ Доброзичъ граница-та ще слѣдва линіѣ-тъ опрѣдѣленъ отъ Цариградскъ-тъ Конференціѣ до Корыто прѣзъ Билекъ; отъ тамъ нова-та граница ще отиде до Гачко (Меточя Гачко ще принадлежи на Черногорѣ), отъ кждѣто ще ся отправн къмъ мѣсто-то дѣто ся сливатъ Пива и Тара, като ся възкачи къмъ сѣверъ по Дринъ до сливаніе-то ѣ съ Фимъ. Источна-та граница на Черногорѣ ще слѣдва тѣзи послѣднѣ-тъ рѣкѣ до Прижеполе и ще ся продължи прѣзъ Рострагъ до Сухъ Планинъ, като остави Бихоръ и Рострагъ на Черногорѣ. Като съедини Рогово, Плавъ и Гусинѣ, гранична-та линіѣ ще слѣдва планинскы-тъ бърда по Шлибъ Накленъ, и ще върви по Сѣвернж-тъ границѣ на Албаніѣ прѣзъ върхове-тъ на планины-тъ Коприницъ, Бабавръ, Борвръ до най-высокий върхъ на Проклѣти. Отъ тѣзи точкѣ граница-та ще мине прѣзъ върхъ-тъ Бискашикъ право до езеро Тичени-Хоти, и ще раздѣли Тичени-Хоти и Тичени Кастрати. Тя ще прѣмине прѣзъ Шкодренско езеро до Боянъ, и ще слѣдва долиж-тъ на тѣзи рѣкѣ до море-то. Никшичъ, Гачко, Споніе, Подгорица, Заблѣкъ, и Антивари ще останжтъ въ Черногорѣ. Една Европейска Комисіѣ, въ кождѣто ще има прѣдставители отъ Высож-тъ Портъ и отъ Черногорско-то Правителство, ще ся натовари съ длъжность-тъ да опрѣдѣли точно граници-тъ на Княжество-то, като бѣлѣжи, на само-то мѣсто, въ общж-тъ хартъ промѣненія-та които тя може да мысли за нужды и справедливы, споредъ интересы-тъ и тишинж-тъ на двѣ-тъ страны. Плаваніе-то на Боянъ понеже выжгы е было причина за распри между Высож-тъ Портъ и Черногорѣ, сжца-та Европейска Комисіѣ ще изработи особенж наредбъ за този прѣдмѣтъ.

Членъ 2. Высока-та Порта припознава опрѣдѣленно независимость-тъ на Черногорско-то Княжество. Едно споразумѣніе между Императорско-то Правителство на Русіѣ, Отоманско-то Правителство и Черногорско-то Княжество ще опрѣдѣли отпослѣ видѣ-тъ и характеръ-тъ на отношенія-та междм Высож-тъ Портъ и Княжество-то, особенно относительно до поставяніе-то на Черногорскы настоянны въ Цариградъ и въ другы мѣста на Отоманскъ-тъ Имперіѣ, дѣто нужда-та за такыва настоянны ся признае, относительно до прѣдаване-то на избѣгнжлы прѣстѣнны отъ една-тъ или отъ другъ-тъ земѣ, и относительно до подчиненность-тъ на Черногорцы, пѣтешествующы или прѣбывающы въ Отоманскъ-тъ Имперіѣ, на Отоманскы-тъ законы и власти, споредъ начала-та на международно-то пра-

во и установены-тъ обычаи за Черногорцы-тъ. Единъ договоръ ще ся заключи между Высож-тъ Портъ и Черногорѣ за да уредѣ въпросы-тъ за сношенія-та помежду жители-тъ по граници-тъ на двѣ-тъ страны и за военны-тъ укрѣпленія по сжцы-тъ граници. Точки-тъ, върху които споразумѣніе не може да стане, ще ся отнесжтъ за сждбж на Русіѣ и Австро-Унгаріѣ, които ще ги рѣшатъ. Отъ сего пататъкъ ако стане какво да е прѣнѣ или борба, освѣнъ относительно до новы исканія за земѣ, Турціѣ и Черногорѣ ще оставятъ распри-тъ нмъ да ся уравниатъ отъ Русіѣ и Австро-Унгаріѣ задружно. Черногорскы-тъ войскы ще бжджтъ задлъжены да испразднятъ земѣ-тъ която не влиза въ горѣопрѣдѣленъ-тъ граници вжтрѣ въ десетъ дѣна отъ подписваніе-то на прѣдварительны-тъ условія за миръ.

Членъ 3. Сърбіѣ ся припознава за независимж. Нейна-та граница, показана на придружавающъ-тъ хартъ, ще слѣдва долиж-тъ на Дринъ, като остави Малый Зворникъ и Закаръ на княжество-то, и като върви по старж-тъ гранижъ до изворы-тъ на Резево, близо при Стайлакъ. Отъ тамъ нова-та линіѣ ще слѣдва теченіе-то на онѣзи рѣкѣ до рѣкѣ Раскѣ, и послѣ теченіе-то на послѣднѣ-тъ до Н. Пазаръ. Отъ Н. Пазаръ като ся качва на горѣ по рѣкѣ-тъ която тече покрай села-та Мехине и Арговише до изворъ-тъ ѣ, линіѣ-та минува прѣзъ Босуръ планинъ, въ долиж-тъ на Ибръ, и тогава ще ся спустне по потокъ-тъ който ся втича въ тѣзи рѣкѣ близо при село-то Рибаникъ. Тогава линіѣ-та ще трѣгне по рѣкы-тъ Ибръ, Ситницъ, и Лабъ, и потокъ-тъ Батинцъ до изворъ-тъ му (надъ Грапачицъ планинъ). Отъ тамъ граница-та ще слѣдва Высочины-тъ които дѣлятъ воды-тъ на Кривъ и Вѣтерницъ, и ще сръщне послѣднѣ-тъ рѣкѣ по най-късий пѣтъ при устіе-то на потокъ-тъ Мювацкѣ, който тя ще послѣдва, като прѣминува прѣзъ Мювяцкѣ планинъ и като ся спустне пакъ надолъ по Моравъ, близо до село-то Калмансѣ. Като почене отъ тѣзи точкѣ граница-та ще слѣзе надолъ по Моравъ до потокъ-тъ Блосинъ, близо при село-то Стайковцы. Като ся качи пакъ по послѣдѣй потокъ до Линбераджъ, и потокъ-тъ Копкавицъ, линіѣ-та ще слѣдва Сухъ Планинъ, ще върви по потокъ-тъ Верило до Нисавъ, и ще ся спустне по споменж-тъ рѣкѣ до село-то Кропжацъ. Отъ тамъ линіѣ-та ще отиде по най-късий пѣтъ да ся свѣрже съ старж-тъ Сърбскъ гранижъ на юго-истокъ отъ Карауль Боръ, и нѣма да ся уклони отъ неѣ додѣто не стигне до Дунава. Ада Кале ще ся испраздни и събори. Една Турско-Сърбска Комисіѣ, подпомагана отъ единъ Рускый Комисаринъ, ще нареди на мѣсто-то вжтрѣ въ три мѣсеца точно гранижж-тъ линіѣ и ще рѣши окончателно въпросы-тъ които ся отнасятъ до островы-тъ въ Дринъ. Единъ Българскый прѣдставитель ще ся приеме да участвува въ работж-тъ на Комисіѣ-тъ когато тя ся занимае съ гранижж-тъ между Сърбіѣ и Българіѣ.

Членъ 4. Мюсулмани-тъ, които държатъ земѣ въ прибавены-тъ на Сърбіѣ окржжія и които не желяжтъ да прѣбывають въ княжество-то, могатъ да задържатъ владѣніѣ-та ся, като ги даватъ подъ наемъ или като ги управляють други мѣсто тѣхъ. Конечно-то рѣшеніе вжтрѣ въ двѣ години на всякы въпросы, които ся отнасятъ до недвижи-

мы-тъ имущества въ които ся интересувать Мюсулмани, ще ся повѣри на единъ Турко-Сърбскъ Комисіѣ, спомаганъ отъ единъ Рускый Комисаринъ. Комисіѣ-та ще има тоже да опрѣдѣли въ теченіе-то на три години начинъ-тъ по който държавны имущества или религіозны притѣжанія (празды) ще могатъ да ся прѣдажтъ, както и въпросы-тъ отнасящы ся до интересы-тъ на частны лица които бы ся намѣрили тамъ на работжъ когато ся заключи единъ договоръ на право между Турціѣ и Сърбіѣ, който да опрѣдѣли отношенія-та между Высож-тъ Портъ и Княжество-то. Сърбскы подданици които пжтуютъ или прѣбывають въ Отоманскъ-тъ Имперіѣ ще подлежатъ на общы-тъ начала на международно-то право. Сърбскы-тъ вонскы ще ся задлъжжтъ да испразднятъ земѣ-тъ којѣто не влиза въ горѣ-споменжты-тъ граници вжтрѣ въ петнадесетъ дѣна отъ подписваніе-то на прѣдварительны-тъ условія.

Членъ 5. Высока-та Порта припознава независимость-тъ на Руманіѣ, която ще има право за едно обезщетеніе, което да ся разска помежду двѣ-тъ държавы. Слѣдъ като ся заключи единъ непосредственъ договоръ между Турціѣ и Руманіѣ, Руманскы-тъ подданици ще ся ползуютъ съ венчкы права които сж оздравены за подданицы-тъ на другы-тъ Европейскы Силы.

Членъ 6. Българіѣ ся установява самоправно подданно княжество, съ едно Христіанско управление и съ народнж войскѣ (милиціѣ). Граници-тъ на Българско-то Княжество ще ся положатъ точно отъ единъ особенж Русо-Турскъ Комисіѣ прѣди Румелиѣ да ся испраздни отъ Императорскъ-тъ Рускъ войскѣ. Тѣзи Комисіѣ ще забѣлѣжи на хартъ-тъ промѣненія-та които има да ся направятъ на мѣсто-то; начало-то на народность споредъ по-гольмж-тъ часть на жители-тъ, съобразно съ основы-тъ на миръ-тъ тѣй сжщо и съ мѣстоположителны-тъ нужды и интересы за прѣносванія и пжтуванія на мѣстны-тъ населенія. Пространство-то на Българско-то Княжество е означено изобщо въ хартъ-тъ която придружава условія-та на договоръ-тъ, и която ще служи като основъ за окончателно-то опрѣдѣленіе на граници-тъ. Като остави новж-тъ гранижъ на Сърбско-то княжество, линіѣ-та ще слѣдва западнѣ-тъ гранижъ на Вранскъ-тъ казъ до Карадагъ. Като ся възвѣе къмъ западъ линіѣ-та ще слѣдва западны-тъ граници на казы-тъ Кумановскъ, Кочанскъ, Калканделенскъ до върхъ-тъ Корабъ; отъ тамъ ще върви по рѣкѣ-тъ Велевницъ до сливаніе-то ѣ съ Чернъ Дринъ, отъ дѣто ще ся обърне къмъ югъ по Дринъ и по край западнѣ-тъ прѣдѣлъ на Охридскъ-тъ казъ къмъ горѣ Лишъ. Граница-та ще слѣдва западны-тъ прѣдѣлы на казы-тъ Горача и Старово до планинъ Граммъ, и послѣ покрай Касторско езеро. Гранична-та линіѣ ще ся съедини съ рѣкѣ Могленицъ, ще трѣгне по теченіе-то ѣ, и като прѣмине на югъ отъ Яницъ, Вардаръ, и Енидже, ще отиде покрай устіе-то на Вардаръ и покрай Галико къмъ села-та Парга и Сарай-кой; отъ тамъ ще отиде прѣзъ сръдъ Бешикчелско езеро до устіе-то на рѣкы-тъ Струмъ и Карасу и по крайморіе-то до Бурну-Геолъ. Тогава линіѣ-та ще отиде сѣверо-западно къмъ Чалтепе по бърдо-то Родопъ до Кроншовекъ горѣ, прѣзъ планины-тъ Ешекчулачи, Чипеліонъ, Каракола и Шикларъ до рѣкѣ Ардъ, отъ

дѣто линіѣ-та ще прѣмине на югъ къмъ Едрене прѣзъ села-та Сугутлионъ, Карж-Хамъ, Арнауткой, Акардіѣ и Енидже дори до рѣкѣ-тъ Текедереси. Линіѣ-та ще върви по рѣкы-тъ Текедереси и Чорлудереси до Дуле-Бургазъ, и отъ тамъ по рѣкѣ-тъ Сжджакдереси до село Сергенъ. Граница-та ще отиде по высочины-тъ право къмъ Хакимъ Табасъ, дѣто ще ся окончатъ на Черно море. Тя ще остави приморіе-то близо при Мангаліѣ, и като замине покрай южны-тъ прѣдѣлы на Туланскый Санджакъ, ще излѣзе при Дунава надъ Ресовъ.

Членъ 7. Князь-тъ на Българіѣ ще ся избѣра свободно отъ населеніе-то и ще ся подтврждава отъ Высож-тъ Портъ, съ съгласіе-то на Силы-тъ. Никой членъ отъ царствующы-тъ династіѣ на Великы-тъ Европейскы Силы не ще ся избѣра Князь на Българіѣ. Когато ся случи да остане празденъ чинъ-тъ на Българскый Князь, избѣраніе-то на новый Князь ще става по сжцы-тъ условія и формы. Прѣди Князь-тъ да ся избѣре, единъ съборъ отъ Българскы първенцы, който ще ся свѣка въ Пловдивъ или въ Търново, ще нареди, подъ надзорство-то на единъ Императорскый Рускый Комисаринъ и въ прѣстѣтвіе-то на единъ Отоманскый Комисаринъ, Уставъ-тъ за бжджще-то управление съгласно съ постановленія-та установены на 1830, слѣдъ Едренскый Договоръ. Въ онѣзи мѣста дѣто Българи-тъ сж смѣсени съ Турцы, Гръцы, Власы, Куцовласы, или другы, ще ся земжтъ подъ вниманіе права-та и интересы-тъ на тѣзи населенія въ изборы-тъ и въ приготвяніе-то на органический-тъ уставъ. Въвежданіе-то на ново-то правленіе въ Българіѣ и надзираваніе-то на дѣйствиѣ-то му ще ся повѣрятъ за двѣ години на единъ Императорскый Рускый Комисаринъ. Подиръ единъ годинъ слѣдъ въвежданіе-то на новж-тъ управителнж системъ, и ако стане споразумѣніе върху този прѣдмѣтъ помежду Русіѣ, В. Портъ, и Европейскы-тъ Кабинеты, тѣ могатъ, ако ся намѣри за нужно, да имать свои прѣдставители съ Императорскый-тъ Рускый Комисаринъ.

Членъ 8. Отоманска-та войска не ще остане за напѣдъ въ Българіѣ, и венчкы-тъ стары крѣпости ще ся ернижтъ съ пждивеніе на мѣстно-то началство.

Высока-та Порта ще има право да употребѣи, както ще, военны-тъ вещества и притѣжанія принадлежащы на Отоманско-то Правителство, които може да ся намѣрятъ въ Дунавскы-тъ крѣпости, които вече ся испразднихъ съгласно съ условія-та за прѣмиріе-то на 19-ый Януарій, както и онѣзи въ крѣпости-тъ на Шуменъ и Варнъ. Додѣто ся не образува напълно една туземна войска (милиціѣ) достаточна да пазѣ порядкъ-тъ, обезпеченность-тъ, и тишинж-тъ, и число-то на којѣто ще ся опрѣдѣли посѣтѣ чрѣзъ едно споразумѣніе помежду Отоманско-то Правителство и Императорскый-тъ Рускый Кабинетъ, Рускы войскы ще занимавать Българско-то Княжество и въ случай на нуждъ ще даватъ помощъ на Комисаринъ-тъ. Това занимаваніе ще ся ограничи на единъ періодъ отъ близо двѣ години. Сила-та на Рускъ-тъ занимающъ войскѣ, състояща отъ шесть отдѣленія пѣхотѣ и двѣ отдѣленія конницѣ, които ще останжтъ въ Българіѣ слѣдъ като Императорска-та войска испраздни Турціѣ, не ще надмине 50,000 души. Войска-та ще ся поддържа съ издѣненіе на зани-

манж-тж странж. Руска-та занимающа войска ще има съобщения съ Руссїѣ, не само прѣзъ Руманїѣ, но и прѣзъ Черноморскы-тѣ пристанища на Варна и Бургазъ, дѣто ще се установятъ пуждны-тѣ влагалница.

Членъ 9. Количество-то на годишнж-тж дань, койжто Българїѣ ще плаща на Государственный Дворъ, като ѣх прѣдава на еднж банкж назначенж отъ Высокж-тж Портж, ще се опрѣдѣли чрѣзъ едно споразумѣніе помежду Руссїѣ, Оттоманско-то Правителство, и другы-тѣ Кабинеты въ свѣршкж-тѣ на прѣвж-тж годинж отъ приложение-то на новж-тж управителнж системж. Тѣзи дань ще се опрѣдѣли споредъ доходъ-тѣ койжто ся придобыва отъ вѣнчж-тж земж кояжто съставя Княжество-то. Българїѣ ще земе върху си обвезателства-та на Огом. Правителство къмъ Компанїѣ-тж на Варно-Русчужкж-тж желѣзницж, слѣдъ като ся споразумѣжтъ помежду си Высочка-та Порта, Правителство-то на Българїѣ, и Настоятель-тѣ на Компанїѣ-тж. Наредбы-тѣ за другы-тѣ желѣзны пжтица, които минаватъ прѣзъ Българїѣ, ще се опрѣдѣлятъ тоже чрѣзъ едно споразумѣніе върху тѣзи точкж помежду Высокж-тж Портж, Правителство-то на Българїѣ, и управители-тѣ на онѣзи Компанїѣ. (Слѣдва.)

КОНГРЕСЪ-ТЪ.

Слѣдующе-то извличае отъ едно писмо на С.-Петербургскы-тѣ дописникъ на *Лон. Таймс*:

Въ политическы-тѣ както и въ естественны-тѣ свѣтъ врѣме-то сега ся промѣнува непрѣстанно. Случи ми ся да срѣщамъ еднжъ прїятель Русенїѣ койжто черпи свѣдѣнія-та си отъ добры источники, и койжто прѣди нѣколко дѣня ми описваше блестящо надежды-тѣ въ Конгресъ-тѣ. Той бѣше распаленъ и като ми видѣ не можа да ся въздржи да не извика:

“Невъзможно е; невозможно! Ный не можемъ да го прѣтърпимъ! Вый искате да ны спримъ и да ны сѣдите като да бѣхмы злодѣйци! Забравяте че ный смы великъ народъ съ народно честолюбїе като васъ. Забравяте че ный пролѣхмы крѣвь-тж си, а вый гледахте просто като зрители. Ако ваше-то Правителство не отсѣжпи въ исканїѣ-та си, нѣма да има Конгресъ, и ный ще защищаваме онова което придобыхмы, а вый правѣте каквото ви е угодно. Ный бѣхмы расположены да ся обхождаме прїятельскы, а какво е слѣдствие-то? Вѣска стѣпка ражда ново исканїе. Не, не казвамъ ви, това е невозможно!”

Всичко това бѣше нѣкакъсь тъмно; но азъ лесно го разумѣхъ. Прїятель-тѣ ми говореше за онова прѣдложенїе на Британско-то Правителство чрѣзъ което то иска щото Руссїѣ да прѣдложи прѣдъ Конгресъ-тѣ вѣсчкы-тѣ условїѣ на Договоръ-тѣ. Това, обаче, е маловажно, защото Руссїѣ ще съобщи на Силы-тѣ условїѣ-та на Договоръ-тѣ. Важно е да знаемъ не колко членове ще ся прѣдложатъ на Конгресъ-тѣ, но каквы устѣпки Руссїѣ е готова да направи, и ный естественно ся пытамы защо исканїе-то на Британско-то Правителство не ся е прїело благосклонно. Ето що ми приказваше вчера еднжъ влїятеленъ дипломатъ върху тѣзи точкж:

“Исканїе-то на Британско-то Правителство е съвѣсжъ излишно. Наскоро ный ще съобщимъ Договоръ-тѣ на Силы-тѣ, и за да можѣтъ да ся направятъ промѣненїѣ, ный нарочно наименовахмы

условіѣ-та “Прѣдварителны.” Когато сѣ събере Конгресъ-тѣ Британскы-тѣ пълномощники можѣ да прѣдложи каквото му е угодно, и вѣсчкы членъ койжто ся докаже че докача непосредственно Европейскы-тѣ интересы ще ся разиска, до колкото зависенъ отъ насъ, по еднжъ миролюбивъ начинъ. Но Англїйскы-тѣ Кабинетъ жѣлае нѣщо повече. Англїйскы-тѣ Министры жѣлаѣжтъ да установятъ по началъ право-то да управляютъ нашы-тѣ отношенїѣ съ Портж-тж. Ако и да смы готови да правимъ устѣпки за едно трайно рѣшенїе на въпросъ-тѣ, ный не можемъ да прїемемъ едно таково прїтизанїе, което е за насъ и обидно. Ный имамы нѣкои чувствованїѣ на народно честолюбїе, но и да нѣмахмы пакъ трѣбваше да уважаваме честолюбивы-тѣ чувствованїѣ на народъ-тѣ. Вый Англичанн-тѣ мыслите че, като служимъ на Самовластно Правителство, ный можемъ да прѣнебрѣгаемы общото мнѣніе. Това не е тѣй. Нистинж ный не знаемъ нищо за политическы партїи, и въ вѣсчкы случай имамы повече свободж да дѣйствуваме нежелѣи Министры-тѣ на еднж Конституціалнж Държавж; но ако едно правителство като наше-то сѣтка въ еднжъ въпросъ койжто ся касае до народнж-тж честъ, послѣдствїѣ-та еж много по-серїозны: отговорность-та пада не върху еднжъ министръ койжто може да ся промѣни, но върху Самодержецъ-тѣ, койжто ся счита отговоренъ за вѣсчкы-тѣ простителны и непростителны грѣхове на Министры-тѣ си. Промѣненїе-то на еднж Министрество въ еднж Конституціалнж Държавж е нѣщо обычайно и законно; но промѣненїе-то на еднжъ Самодержецъ е прѣвратъ.

Вїенскы-тѣ дописникъ на *Таймс* казва: Твърдѣ голѣма важность ся отдава тука на събранїе-то на еднжъ Конгресъ. Тука мыслятъ че Конгресъ-тѣ ще бжде прѣва-та стѣпка съ койжто Источнн-тѣ въпросъ ще земе пакъ, поне видимо, Европейскы-тѣ си характеръ; защото, даже ако Европа не може да дойде до едно споразумѣніе, пакъ това дѣто Конгресъ сяе събралъ ще покаже че този въпросъ не е исклучительно Рускы. Освѣнъ дѣто Силы-тѣ ще придобѣжтъ по-голѣмж обезпечность за точкы-тѣ които най-много ги интересуватъ, тѣ ще разумѣжтъ по добрѣ интересы-тѣ си, и като ги сближатъ ще прѣкѣнжтъ осамотено-то състояніе на нѣкои Силы, отъ което произхожда сега най-голѣма опасность. Ето защо Австрїйско-то Правителство прѣдложи, въ прѣвж-тѣ благоприятенъ случай, събранїе-то на еднжъ Конференціѣ, и вѣсчкога е прїдържало тѣзи идеѣж. Австрїѣ жѣлае да стане едно Европейско свѣщанїе, но тя ся не прѣпира дали то трѣбва да ся нарече Конгресъ или Конференціѣ или дали то трѣбва да стане въ Вїенж, Баденъ-Баденъ, или Берлинъ. Австрїйско-то Правителство е на мнѣніе че разногласїе-то между Руссїѣ и Англїѣ е разногласїе само за сѣнкж-тж а не за сжщность-тж, и че това не трѣбва да дига прѣчки за Конгресъ-тѣ.

Споредъ еднжъ телеграмъ отъ Берлинъ отъ 4-ый Мартъ, слѣдующи-тѣ лица ще бждѣтъ пълномощники на Силы-тѣ въ Конгресъ-тѣ: Германїѣ ще ся прѣдставлява отъ Князь Бисмаркъ, или въ негово отсѣжтвїе отъ Вонъ Буловъ, и отъ посолственнѣ свѣтнїкж Д-ръ Бушъ; Австрїѣ ще ся прѣдставлява отъ

Контъ Андраши и Баронъ Калишъ; Англїѣ отъ Лордъ Лайнхъ и Лордъ Одо Руссѣлъ; Францїѣ отъ Г. Ваддингтонъ и Контъ Ст. Валїе; Руссїѣ отъ Князь Горчакова, или въ негово отсѣжтвїе отъ Ген. Игнатїева, и отъ Князь Лабанова Ростовскаго, койжто е бѣлъ едно врѣме Рускы посланникъ въ Цариградъ; Турцїѣ отъ Ахмедъ Вефикъ пашж и Мусурусъ пашж. Пълномощникы-тѣ, които Италїѣ бѣ назначила прѣди Министрскж-тж кризж, бѣхж Синоръ Депретисъ и Контъ де Лоней. Явно е, слѣдователно, че вѣска една отъ Силы-тѣ ще има по двама прѣдставители въ Конгресъ-тѣ, ако бы да стане.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Мнѣжж-тж срѣдъ вечеръ-тж Султанъ-тѣ даде едно угощенїе на Великы-тѣ Дукъ Николая, а мнѣжж-тж сжбботж, Великы-тѣ Дукъ, прїдруженъ отъ еднжъ многочисленнж свѣтж, слѣзе въ Босфоръ-тѣ отъ Св. Стефанъ съ вапоръ-тѣ *Ливадїѣ* и направи еднжъ посѣщенїе на Султанъ-тѣ въ Илджъ-Кїюшкъ.

Турскы-тѣ вѣстнїци явяватъ че кога-то въ прѣво-то ся посѣщенїе Великы-тѣ Дукъ прѣдставилъ главны-тѣ си щабны чиновники на Султанъ-тѣ, Негово Величество наградилъ Ген. Гурка и Ген. Скобелева съ орденъ-тѣ Османїе прѣвж чинъ. Другы-тѣ Рускы чиновники прїели медалы отъ Османїе и Меджидїе вѣсчкы споредъ чинъ-тѣ си.

Мнѣжж-тж Св. Недѣлж сутринъ-тж Негово Блаженство Българскы-тѣ Екзархъ направилъ едно посѣщенїе на Н. И. Н. Великы-тѣ Дукъ Николая въ Руско-то посолство въ Перж. Казватъ че въ този случай Великы-тѣ Дукъ забѣлжжиль на Екзархъ-тѣ и на неговы-тѣ прїдружнїцы че Българи-тѣ трѣбва да ся обхождатъ миролюбиво съ Мюсулманы-тѣ.

Въ сжщїй-тѣ день ся прѣдставила прѣдъ Негово Императорско Высочество една депутаціѣ отъ Международнн-тѣ Спомогателенъ Комитетъ и му благодарїла за волнж-тж помощь отъ 2,000 Рускы пола, които Великы-тѣ Дукъ бѣ подарилъ за облекченїе на страждущы-тѣ бѣжанцы въ Цариградъ. Великы-тѣ Дукъ отговорилъ че той счита себе си честитъ за дѣто помогналъ малко за облекченїе на злощастнїцы-тѣ. Той казалъ че жѣлае сѣречно да ся уллучи състояніе-то на тѣзи бѣдны хора, и че тѣ могли да ся върнжѣтъ въ домовѣ-тѣ си; но че по-напрѣдъ трѣбва да ся испратятъ чѣловѣци да видятъ въ кои мѣста бѣжанцы-тѣ ще можѣтъ да ся заселятъ, понеже Сюлейманъ паша не е оставилъ ни паперъ тамъ кждѣто е прѣмїнїжлъ.

Берлинскы-тѣ дописникъ на *Таймс* телеграфира отъ 5-й того: Не е истина че Князь Ронсъ, Германскы-тѣ посланникъ въ Цариградъ, жѣлае да стане господаръ на ново-то подданно княжество, Българїѣ.

Радвамы ся да извѣстимъ че заточенн-тѣ Българи отъ Сливенъ и Ямболъ сж ся освободили и сега сж въ Ц-градъ. Научаваме ся че и онѣзи въ Дїарбекиръ сж ся освободили.

Умоляваме ся да извѣстимъ че еднжъ Българче на име Христо Минчевъ отъ Габрово, около на 12 години, ся е забавило отъ Черкезы-тѣ и сега е у Христїаны въ Буазъ-Шехиръ въ Малж Азіѣ, около 4 часа навжтрѣ отъ скелїж-тж на Кара-Бига, на Мраморно море. Родители-тѣ, или роднини-тѣ на момчето ся извѣстятъ да отидѣтъ да го прїберѣжѣтъ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШИ.

Лондонъ, 12 Мартъ. — Обжрѣвж ся научилъ че, по причинж на нѣкои забѣлжжванїѣ които Англїйско-то и Франсско-то Правителство направили на Кендѣ-тѣ, той склонїлъ да ся направятъ особенно испытанїе въ финансово-то състояніе на Египетъ.

Лондонъ, 14 Мартъ. Въ днешнн-тѣ сброй *Морнингъ Постъ* казва че Руссїѣ сѣгнува че държи Источннж-тж Имперїѣ Скинтръ-тѣ, обаче, на онѣзи имперїѣ принадлежи на Англїѣ, и тя не ще прѣдаде безъ бой.

Парижъ, 15 Мартъ. — Свѣдѣнїѣ-та ся вѣсчко безпекотелны. Телеграмн-тѣ не показватъ никакво подобрѣнїе въ отношенїѣ-та между Руссїѣ и Англїѣ.

Англїѣ купува конїе въ Америкж.

С.-Петербургъ, 16 Мартъ. — *Журналъ де С.-Петербургъ* казва че Руссїѣ не може да прїеме исканїе-то на Англїѣ, да ся подложн вѣсчкы-тѣ Договоръ на Конгресъ-тѣ. Този вѣстнїкъ вижда само три възможны начини: или прѣво, Англїѣ по желанїе-то на Европа ще промѣни политикж-тж си; или второ, Конгресъ-тѣ ще ся събере и безъ участуванїе-то на Англїѣ; или трето, Руссїѣ ще дѣйствува сама за да уравни кризж-тж.

Букурещъ, 16 Мартъ. — Въ Руманскж-тж камарж, Г. Когалничано обявилъ че Договоръ-тѣ на Св. Стефанъ е нула колкото ся касае до Руманїѣ, и послѣ кажа: “Този Договоръ понеже ся сключи безъ да земе Руманїѣ участїе, той е еднжъ бичъ за неїж.

С.-Петербургъ, 17 Мартъ. — Императоръ-тѣ прѣгледа днесъ нѣколко баталїоны отъ резервнж-тж войска. Слѣдъ като изрази задоволенїе-то си той кажа: “Ако стане нужда да идете въ войнж, надѣж ся че ще покажете сжщж-тж храбрость както вашн-тѣ другари.”

Лондонъ, 17 Мартъ. — Сжрж С. Норткотъ обявилъ снощи въ Камарж-тж на Прѣдставители-тѣ, че въ отговоръ-тѣ си до Англїйско-то Правителство Руссїѣ казва че тя е съобщила условїѣ-та на Договоръ-тѣ на Силы-тѣ, на които тя дава пълнж свободж да дѣйствуватъ и да ги оцѣняватъ въ Конгресъ-тѣ; вѣска една отъ Силы-тѣ ще може да отвори разсѣкванїе въ Конгресъ-тѣ върху вѣсчкы членъ на Договоръ-тѣ; но Руссїѣ жѣлае да има сжщж-тж свободж, и несклонява да ся обвърже.

Лордъ Бикнсефїлдъ (Дизрали) обявилъ снощи въ Камарж-тж на Лордове-тѣ, че Англїѣ не щѣла да земе участїе въ Конгресъ-тѣ. — Г. Гядорнъ Харди, Министръ на Войнж-тж, обявилъ въ Камарж-тж на прѣдставители-тѣ че прѣва-та резервна войска и резервна-танародна стража сж вече повыканы на оржжїе. Число-то на тѣзи Англїйскы войска достигло дорѣ до 38,000 души. Министрество-то на Мореплаванїе-то е заповѣдало да ся прїготвятъ веднага вѣсчкы-тѣ прїноснтелни кораби.

Лондонъ, 18 Мартъ. — Маркизъ Сализбери ся наименова Министръ на Внѣшнж-тѣ Дѣла вмѣсто Лордъ Дерби. — *Таймсъ* сматря наименованїе-то на Лордъ Сализбери като таково което сочи къмъ миръ. Глобъ отрича наименованїе-то на Маркизъ Сализбери.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. А. Байнгтонъ.
Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатнїцж-тж на А. Х. Бояджїѣна.